

Heroicarvm Et Ecclesiasticarvm Quaestionvm Libri VI.

Sex libris prioribus universa Regalium, Iurisdictionis Ecclesiasticorum
Temporalis Et Constantinianae Donationis ratio discuritur ... contra
profanas & vanas cuiusdam Bodini novitates

De Satvrnino Permvttationis Beneficialis (Etiam Triangvlaris) - iure
Commentarius ad omnes Pontificum Constitutiones hûc pertinentes;
contra sceleratas & impias Ecclesasticorum beneficiorum mundinationes &
heriditarias quasi successiones

Epo, Boetius

Duaci, M.D.LXXXIIX.

68 Integer contextus cap. cùm olim.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61721)

66
Permutatio
beneficiorum
eiusdem Ec-
clesie an pro-
pria fieri pos-
sit auctori-
tate.

loco mutando non agatur, sed permutatio be-
nificiorum fiat in vno eodemque loco & qui-
dem in vna eademque ecclesia? putat Innocen-
tius III. permutationem talem auctoritate
propria fieri posse, si modò nullum sit onus dis-
par beneficiis his permutandis annexum sed
eodē censeantur iure; quasi tunc alienatio nul-
la fiat. arg. l. vnum ex familia. 67. n. de leg. 2.
Quam sententiā rectè refellunt alij, propterea
quòd spiritualia vel spiritualibus annexa per
per priuatos in commercium deduci nequeat:
Innocentij tamen sententiā defendi posse si
non tituli beneficiorum sed ipsa prædia sepa-
ratim singulis beneficiis applicata permuten-
tur inter eiusdem ecclesie canonicos. quæ limi-
tatio ratione non caret, quia propriè benefi-
ciorum permutatio non esset. Illud in genere
monendum videtur ex Ioannis Andreae in hūc
locum Nouella, propter solam solorū permuta-
antium vtilitatem permutationes paruorum

67
In magnimo-
menti benefi-
ciorum permuta-
tiones ex vti-
litate sola pri-
uata non fa-
cile esse ad-
mittendas.

quidem beneficiorū non difficulter admitren-
das esse, sed permutationes magnorum benefi-
ciorum seu magni in ecclesia momenti non ni-
si propter ecclesie vel necessitatem vel vtilita-
tem vel certè vix aliter esse recipiendas & ap-
probandas. At receptui tandem canamus.

CAP. CVM OLIM. 7. de rer. permut.

Innocentius III. Senoñ. Archiepiscopo

68
Integer con-
textus cap.
cūm olim.

Cum olim magister S. & B. archidiaconatum
& preposituram adinuicem commutassent,
magistri eiusdem obtentu causam super hoc tunc

memoria Nasconen. Episcopo duximus delegan-
dam. cumque idem B. ad presentiam nostram post-
modum accessisset vt in negotio sine suspitione pro-
cederet, obtentu ipsius dil. fil. Abbatem Clunia-
cen. eidem Episcopo duximus adiungendum. verum
cum propter abbatis absentiam non fuisset a delega-
tis pariter ipsis in causa processum, vtraque par-
tium se nostro conspectui presentauit & audientiam
obtinuit coram nobis. Et licet praedictus magister ab
initio sponte fuerit de permutatione confessus, idem
tamen B. eam infici:batur omnino, proponens quod
ipse praeposituram sine conditione qualibet resigna-
uit, & post resignationem praedicti magistri archi-
diaconatu fuerat adsecutus; licet magister ipse pro-
poneret ex aduerso; ipsum secum diutius de permuta-
tione tractasse & compluisse, eandem in manibus ve-
nerabilis fratris nostri Educens. Episcopi quod tra-
ctauerant posuisse. Verum sepe dictus B. delegatis
nostris non deferens, imo verius delegatis sigilla vio-
lauit, & illorum scripta, qua nobis fuerant presen-
tanda, non erubuit aperire. Caterum in nostra pra-
esentia constitutus aduersario suo presente in excu-
sationem suam propriam proposuit coram nobis quod
iudices perperam processissent contra ipsum, cum
illa in scriptis minus fideliter redigissent. vnde ti-
mens ne literas portaret Uria, scripta illorum ap-
peruit, & quod suspicatus fuerat adinuenit. Sande
si quid expediret melius notauisset, vel non recepisset
scripta suspecta, vel nobis fideliter retulisset & pra-
esentasset & ostendisset causam suspitionis proposita
coram nobis. Praterca cum non quereretur de indi-
ce quem ei ex proprio motu concessimus sed de illo

potius quem ipse duxerat eligendum, & indices suas nobis literas per eum destinassent, de ipso pariter conquerentes, verbis ipsius fidem non duximus adhibendam: sed ut in eo saltem puniretur in quo peccavit contra acta iudicium quae temere violarat. ipsum sicut non debuimus sic nolimus exaudire, ne videretur ei dolus suus patrocinium attulisse. Cum ergo nobis constaret quod ipse suum praestiterit permutati concensum, praedictus autem magister suum publicè fateretur errorem; & hunc praepositura, & illum archidiaconatu curauimus spoliate, super hoc definitiuam contra eos sententiam profertentes.

69
Argu. Cap.
cum olim.

70
Rationes cur
beneficiorum
permutatio
fieri nequeat
auctoritate
propria.

Locus hic est Innocentij Tertij, de cuius tum innocentia morum tum ætate qua floruit in proœmio nostro dictum sit satis. Argumentum Cap. minimè videtur obscurum; beneficiis nimirum suis illos esse priuandos qui per propriam ea permutant auctoritatem. Facti species ex integro contextu suis complementis locupletato satis est clara. Ratio cur beneficiorum permutatio fieri nequeat auctoritate propria sollicitè quaritur à nostris, ac variè redditur à variis. Glossographus noster in voce definitiuam duas adfert rationes hasce; primò,
1 quòd beneficia non sint beneficiariorum propria sed ecclesiæ solius, in vsum dumtaxat nudum ipsis concessa: Permutationem autem in rebus non propriis at alienis nullo modo subsistere l. i. in fin. ꝛ. de rer. permut. Secundò, permutationem esse vicinam emptioni & venditioni toto tit. ꝛ. de rer. permutat. at qui spiritualia